

Rozhlaš

školní časopis 1. vydání



campanus
základní škola

Úvodník

A je to tady! K našemu velkému potěšení to vypadá, že se nulté číslo časopisu líbilo. Proto se Vám teď dostává do ruky (nebo na stránky) oficiální první číslo. Stále platí, že je to občasník. Nepočítejte tedy dny, kdy vyjde další. My se budeme snažit, abyste měli co číst a čím se bavit ještě alespoň jednou v tomto školním roce.

Malinko jsme obměnili redakční radu. Děti pracují se zápalem, samy přichází s některými náměty a my dospělé vidíme, že to má smysl. Tak se těšte na další číslo, ale nezapomeňte si přečíst tohle. My už se také těšíme.

Za redakci
Alena Zapletalová a Ivana Štěpánová

Obsah

Úvodník	2
Alena Rychlovská.....	3
Velikonoční výzdoba.....	4
Simona Jančíková.....	5
Lucie Moskalieová.....	7
Velikonoce letem světem	9
Osmisměrka.....	11
Kopcup, Andrew Horne	12
Zábava.....	14
Recept na mazanec	19
Klára Kopřivíková.....	20
Jarní prázdniny.....	22
Řešení zábavy.....	24
Reprezentační ples.....	25
Komiks.....	26

Okénko s paní učitelkou Rychlovskou

Tentokrát se k rozhovoru nechala přesvědčit paní učitelka Rychlovská, která je dlouholetou stálicí naší školy. Usměvavá, klidná a milá paní učitelka, která má nyní na starosti prvňáčky. V tomto okénku se dozvíte, čím chtěla paní učitelka být a co ji nejvíce na učitelské profesi baví.

Čím jste chtěla být, když jste byla dítě?

Když jsem byla malá, chtěla jsem být paní učitelkou, při výběru povolání mě ovlivnila moje paní učitelka, která mě učila v 1. a 2. třídě, protože byla moc hodná a milá. My děti jsme ji měly moc rády a ještě dnes si na ni občas vzpomenu.

Proč padla volba zrovna na profesi učitelky?

Profesi učitelky jsem zvolila právě proto, že ráda učím děti, především prvňáčky, kteří se v průběhu 10 měsíců naučí hezky číst, psát a počítat. To mi připadá jako malý zázrak, kterého bývám svědkem a dělá mi radost.

Samozřejmě mě těší dávat i hezké známky. Je to odměna za dobrou práci nebo za snahu. Pro radost dětem přidávám ještě i hvězdičku.

Jak pro vás bylo náročné učení, když jste chodila do školy?

Na základní škole jsem se učit nemusela, dávala jsem pozor při hodinách a to mi stačilo. Náročnější to bylo potom na gymnáziu, tam mě bavil hlavně český jazyk, zeměpis, dějepis, hudební a výtvarná výchova, ale chemie, fyzika a matematika nebyly zrovna mé oblíbené předměty.

TIP na velikonoční výzdobu

Velikonoce klepou na dveře a my jsme si pro vás připravili další jednoduché tvoření, tentokrát si můžete vyrobit tyto roztomilé králíčky.

Co budete potřebovat:

ruličku od toaletního papíru, čtvrtku, barevný papír, vodovky nebo tempery, bílý papír, nůžky, lepidlo, černou fixu.

Postup:

- 1. krok:** Celou ruličku od toaletního papíru nabarvíte temperou/vodovkou (či oblepíte bílým papírem).
- 2. krok:** Během toho, co vám rulička bude schnout, si vezmete čtvrtku a na ní si tužkou předkreslíte dvě králičí ouška, která vystřihnete.
- 3. krok:** Poté si předkreslíte dvě králičí nožičky a ty také vystřihnete. Mezitím by vám měla uschnout rulička.
- 4. krok:** Vezměte si černou fixu, na ruličku nakreslíte roztomilý králičí obličejík.
- 5. krok:** Poté na ruličku nalepíte ouška a nožičky. A máte hotovo.



Eliška K.

Simona Jančíková: „Chci předat jazyk dětem, aby mohly cestovat.“

Od září můžete na chodbách potkávat novou tvář, paní učitelku Simonu Jančíkovou, která učí hlavně angličtinu na prvním stupni. Představte si, že než začala učit děti, spoustu toho procestovala a o to se s námi v rozhovoru podělila. Věříme, že vás příběh paní učitelky zaujme a třeba i inspiruje.

Čím jste chtěla být jako dítě?

Chtěla jsem hodně cestovat, proto jsem si přála být letuškou a procestovat celý svět. Což se mi nakonec povedlo, ale ne jako letušce. Dělal jsem servírku na luxusní výletní lodi. Procestovala jsem celý svět přes Velkou Británii, Ameriku, Austrálii, Asii, Afriku zpátky do Evropy

Co se vám líbí na předmětu, který učíte?

Celkově mám ráda cizí jazyky a myslím si, že k cestování je jazyk potřeba, proto ho ráda předávám i svým žákům. Takže se mi líbí to, že můžu předávat základy cizího jazyka.

Proč jste si vybrala práci učitelky?

Právě proto, že chci předat jazyk dětem, aby mohly cestovat a nebyly limitovány jazykem.

Na co jste ve svém životě nejvíce hrdá, co bylo vaším největším zážitkem?

Na to, že jsem si splnila svůj sen, že jsem mohla cestovat.

Jak trávíte svůj volný čas?

Svůj volný čas věnuji svým třem dětem, se kterými trávím odpoledne.

Jak jste strávila jarní prázdniny?

S celou rodinou jsme jeli na hory do Itálie. Sice mám ráda i české hory, ale na týdenní lyžování je to lepší spíše v cizině.

Jaký byl váš nejsilnější zážitek?

Asi ten, když jsem nastoupila na loď. Jela jsem z Anglie do New Yorku a potkala nás velká bouře. Vlny byly až desetimetrové, měla jsem strach, ale naštěstí se nic nestalo.

Kam byste se ráda podívala znovu?

Moc se mi líbilo na Aljašce, protože tam byla krásná příroda, na Bermudách byly zase nádherné pláže. Velmi se mi líbilo na Havaji, prostě Havaj je Havaj.



Lucie Moskalievová: „Přála bych si, aby se děti do školy těšily.“

Slyšeli jsme, že ráda cestujete. V jaké zemi se Vám nejvíce líbilo a z jakého důvodu?

Nejvíce se mi líbilo na Kubě a na Maledivách, i když jsou tyto ostrovy daleko od sebe, tak moře v obou dvou destinacích bylo úžasné a jedinečné. Byl to pro mě obrovský zážitek.

Ochutnáváte na svých cestách pokrmy místní kuchyně a ochutnala jste již něco neobvyklého?

Ne, já jsem hrozně konzervativní. Neochutnávám místní kuchyně a neláká mě to.

Jaká je Vaše vysněná destinace?

Už od dětství je mojí vysněnou destinací Havaj.

Kam plánujete další cestu?

Na Kanárské ostrovy v teplém Španělsku, moc se mi líbí místní pláže.

S kým nejčastěji cestujete?

S přáteli a s rodinou.

Chtěla jste být učitelkou již jako dítě?

Ano, už od útlého dětství mě lákala práce s dětmi.

Jaký předmět učíte nejraději? A proč?

Nejraději učím český jazyk, protože je při něm mnoho příležitostí se s dětmi zasmát.

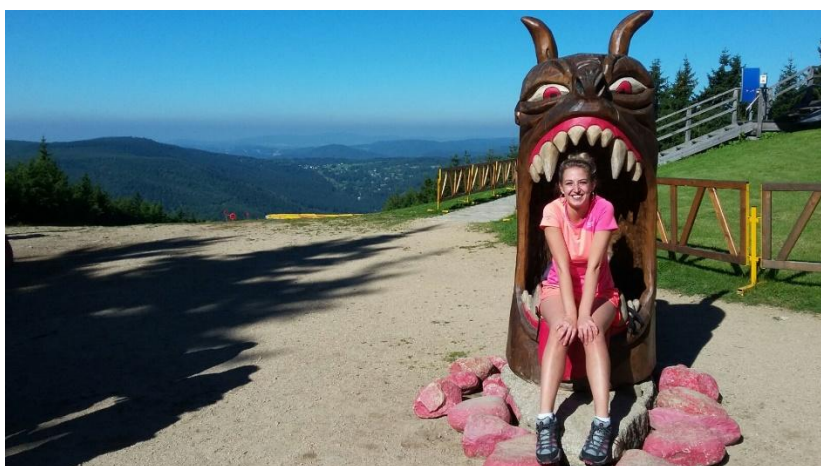
Když zrovna neučíte nebo necestujete, jak ráda trávíte svůj volný čas?

Miluji tanec, takže chodím tancovat. Tančím latinsko-americké tance. Také se snažím trávit co nejvíce času s rodinou.

Na co jste ve svém životě nejvíce hrdá nebo čeho byste ještě chtěla dosáhnout jak v osobním, tak v pracovním životě?

Teda tak to je velmi zapeklitá otázka... V osobním životě být asi dobrá máma a dobrá manželka, také mít zdravou a šťastnou rodinu.

V pracovním životě bych si přála, aby se děti těšily chodit do školy a aby byla i nadále bezproblémová spolupráce s rodiči. A také bych ráda z dětí vychovala slušné lidi, kteří se v životě neztratí.



Velikonoce letem světem

V nultém Rozhlaši jsme rozebírali vánoční tradice ve světě, tentokrát jsme se zaměřili na blížící se Velikonoce. Věděli jste, jak se slaví Velikonoce i v jiných zemích? Myslíte si, že bychom se měli inspirovat?

Česko

Během Velikonočního pondělí je tradicí koledování. Muži a chlapci vydávají na ulici s pomlázkami, aby šlehali ženy a dívky, které jim potom dají ručně namalovaná vajíčka (kraslice). Češi většinou o Velikonocích pečou mazance.

Pokud je však přestupný rok, tradice šlehání se úplně obrací. Do ulic naopak vyráží ženy a dívky a jejich úkolem je šlehat muže a chlapce. Proto by letos měla kraslice malovat spíše pánská část naší společnosti.

Francie

Francouzi berou Velikonoce jako důležité svátky, podobně jako Vánoce. Jelikož jsou velcí milovníci čokolády, proto čokoládovými vajíčky nešetří. Mezi velikonoční symboly náleží i ryba.

Chorvatsko

V Chorvatsku patří Velikonoce k důležitým náboženským svátkům a jsou stejně jako u nás spojeny s půstem, návštěvou kostelů a dobrým jídlem. Jedním ze zvyků je sníst jeden list z olivové větvičky, tím si prý člověk zajistí dlouhověkost.

Švédsko

Ve Finsku a Švédsku se o Velikonocích malují vajíčka a připravuje výzdoba, ve které nechybí zajíčci a ozdobené březové větvičky s barevnými peříčky. V některých oblastech se tam děti také převlékají za čarodějnice a obcházejí domy, kde mění nazdobené větvičky za sladkosti.

Maďarsko

Velikonoce jsou v Maďarsku velmi oblíbené. V menších vesnicích, ale i městech se stále dodržují lidové tradice, na které se Maďaři dlouho dopředu připravují. Pořádají se velikonoční oslavy a koncerty, připravují se tradiční jídla, ženy a dívky malují kraslice. Na Velikonoční pondělí chlapci chodí kropit dívky vodou nebo parfémem. Děvčata je za to odměňují malovanými vajíčky, hostí je tradičním pokrmem, zejména velikonoční šunkou a pálenkou.

Klára H.



Tahy tam a zpátky

Osmisměrky jistě všichni znáte, táhněte tužkou osmi směry, tam a zpátky. Vaším úkolem je najít všechna slova z nabídky. Hodně štěstí.

P	V	V	Z	Z	K	Č	E	D	V	S	K
O	E	O	V	V	V	T	L	U	K	N	R
N	J	D	O	O	Ě	V	S	B	V	Ě	A
D	C	A	N	N	T	R	O	E	E	Ž	S
Ě	E	K	O	E	B	T	B	N	L	E	L
L	S	K	V	K	S	E	O	N	I	N	I
Í	R	R	N	Ě	V	K	T	O	K	K	C
Z	N	O	B	A	T	Í	A	R	O	A	E
A	Č	J	P	L	E	E	R	O	C	L	R
J	Ě	O	Á	T	E	A	N	A	E	I	O
Í	N	Ů	T	E	R	D	P	L	C	Š	D
Č	E	R	E	P	E	S	U	R	E	Č	I
E	D	Z	K	L	Š	Í	M	L	Í	E	N
K	Ě	Y	U	O	E	D	S	H	E	L	A
I	L	J	E	Ž	Í	Š	Ř	K	U	Ř	E
B	E	R	Á	N	E	K	E	S	Ů	V	Ě
K	F	I	A	L	K	A	D	K	O	T	Ě
S	L	E	P	I	C	E	A	J	S	O	U
P	R	Á	Z	D	N	I	N	Y	A	T	Ě
B	Ř	E	Z	E	N	K	O	S	T	E	L

Hledej: kraslice, beránek, slepice, jaro, teplo, úterý, středa, čtvrtek, pátek, sobota, pomlázka, pondělí, neděle, srnče, vejce, lišče, prázdniny, rodina, kostel, voda, sněženka, zajíc, bledule, zvonek, fialka, květ, Ježíš, kuře, sůvě, kotě, víra, kraj

Lucie H., Adéla Ď.

KopCup 4. tříd

Jak je o naší škole známo, ráda se účastní sportovních akcí. Naši čtvrťáci se zúčastnili turnaje v malé kopané. Jak se to klukům líbilo? Co si z turnaje odnesli? To se dozvíte po přečtení rozhovoru s Teem, Kryštofem a Mikaelem ze 4. C.

Jak turnaj vypadal?

Hráli jsme s několika pražskými školami. Jeden zápas trval 13 minut, žádné poločasy nebyly a většinou jsme měli docela dlouhé přestávky.

Co bylo nejtěžší?

První zápas jsme prohráli 2:4 a bylo to velké drama. Snažili jsme se hrát fair, i když pár faulů jsme udělali, ale jinak jsme hráli čistě.

Z čeho jste měli největší radost?

Z toho, že jsme se umístili na 2. místě a dostali jsme medaili společně s diplomem. A taky nám udělalo radost, že jsme porazili kamaráda ze stejného fotbalového klubu.

Barbora H.

Andrew Horne: „Natočil jsem 4 filmy.“

Jeden z našich tzv. nativů, Andrew Horne, se podělil o jeho profesní cestu a také jeden velmi zajímavý koníček, kterým tráví svůj volný čas.

Odkud pocházíte a kde na světě jste učil angličtinu?

Žil jsem v New York City v Americe. Angličtinu jsem učil v Hanoji, hlavním městě Vietnamu. A teď jsem tady v České republice, žiji zde 7 let a moc se mi tu líbí.



Proč jste chtěl žít v Evropě?

Chtěl jsem žít v Evropě, protože evropské školy jsou lepší. Ale zase v Americe může člověk propadnout jen z jednoho předmětu a opakovat pouze jeden předmět a ne celý ročník. To je asi výhoda amerického školství.

Učíte se česky? Máte rád nějaké české tradice?

Ano. Mluvím hodně česky, rád bych plynule mluvil. Moje nejoblíbenější tradice je asi Svatomartinská husa, mám rád české jídlo.

Jak trávíte volný čas?

Natáčím filmy. Začal jsem s tím v roce 2008, kdy jsem nějaké sledoval a moc se mi to líbilo, tak jsem se rozhodl je dělat. Natočil jsem už 4 filmy. Průměrně film trvá okolo 20 minut, je to docela fuška.

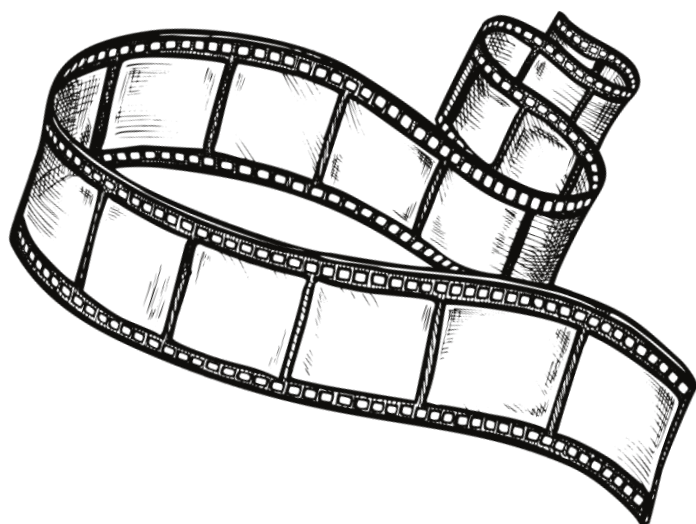
Máte oblíbený film nebo žánr?

Z filmů určitě Občanský průkaz. Z žánrů mám nejradši western, protože se mi líbí to období.

Začleňujete svůj koníček natáčení i do výuky?

Ano, dávám devátákům za úkol, aby napsali příběhy. Dokonce jsem v průběhu hodin s nimi sdílel svou vášeň pro filmy, byli nadšení.

Vojtěch M., Filip M.



Vtipy, vtípky, vtípečky

Víte, že smích léčí? Ano, je to tak, smích prokrvuje krev, povzbuzuje svalstvo, omlazuje a prodlužuje život! Pojd'te se s námi zasmát!

Dinosauří mládětko se ptá své maminky: „Mami, až umřu, půjdu také do nebe? “
Maminka odpoví: „Ne, synku, do muzea.“

„Víte, že pomocí vodováhy se dá určit, kde je sever?
Stačí na ni položit kompas.“

Matikářka: „Umíte v rovnici odstranit závorku?“
Pepíček: „Tak pokud je napsaná gumovacím perem...“

„Včera jsem přišel o práci chovatele v zoo.
Ale co jsem měl jako dělat?“
Všude bylo napsáno „Prosím, nekrmte zvířata!“

Některé děti jsou sice drzé a nevychované, ale nebylo by správné házet všechny do jednoho pytle. Proto si každý čert nosí svůj.

„Víte, co se stane s češtinářkou, když ji dáte do horké vody?
Písmenková polévka.“

„Ty, Terezko, moc zlobíš! Vzpomeň si na Karkulku, co se jí stalo, když neposlouchala.“ „A ty si, babi, vzpomeň, koho vlk sežral první...“

Jeden blázen říká druhému: „Když uhodneš kolik mám v téhle krabici housek tak ti obě dvě dám“.

Učitelé tomu říkají opisování.. Ale my tomu říkáme „Týmová práce!“

Kluk říká holce : „Nemůžu od tebe odejít.“
Holka na to : „Ty mě máš tak rád? “
Kluk : „Ne, ty mi stojíš na noze.“

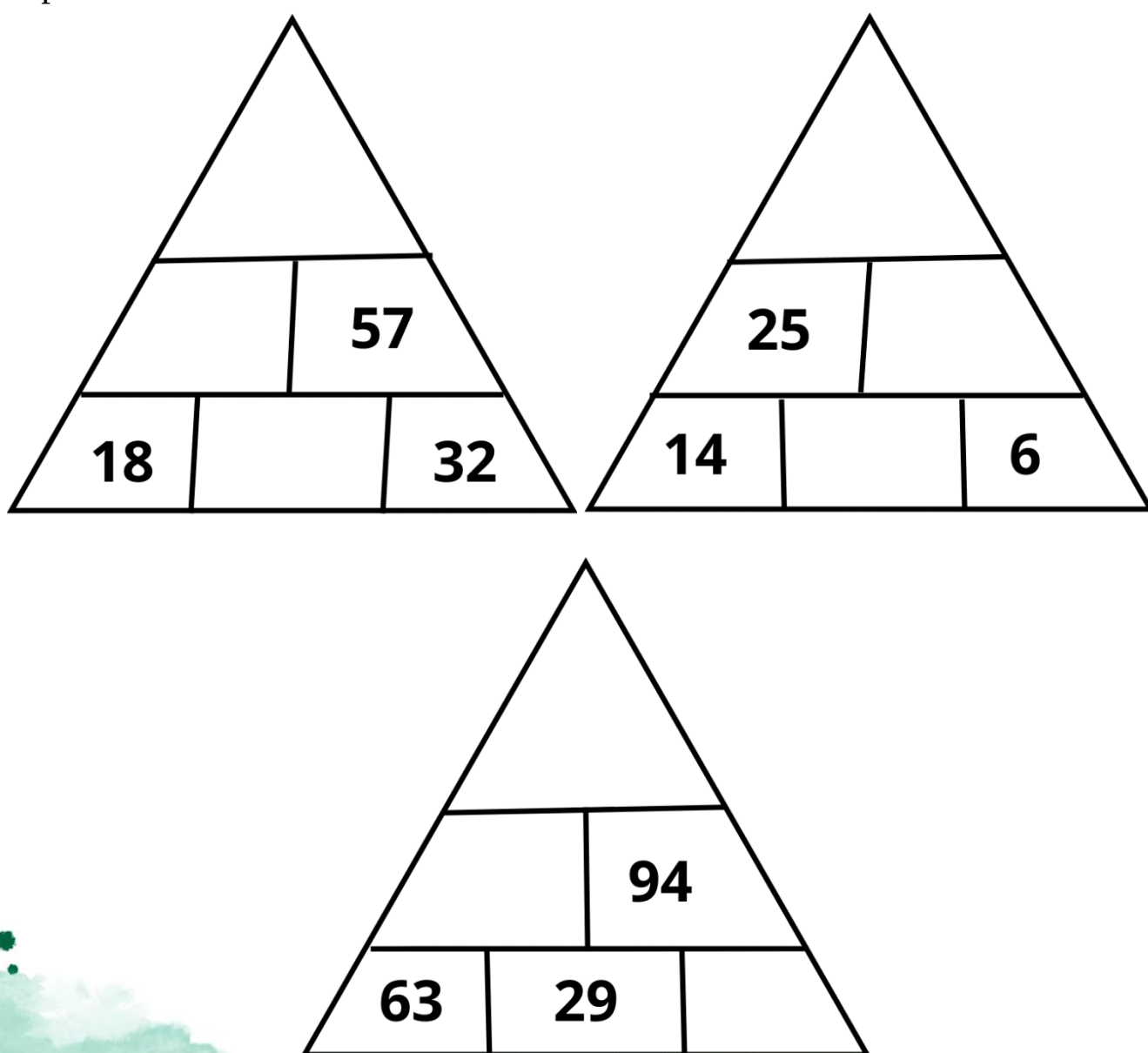
U zubaře:
„Teď to bude trochu bolet, připraven? “
„Ano.“
„60 000Kč.“

Policista běží za zlodějem a křičí: „Stůj!“
Zloděj se otočí a křičí:
„Ty stůj, tebe nikdo nehoní!“

Matematické okénko

Matematika se objevuje všude kolem nás. V minulém čísle časopisu jste si mohli vyzkoušet tradiční matematické čtverce, které Vám jistě nedělaly sebemenší problémy.

Přinášíme vám proto magické pyramidy, kde je vaším cílem vyplnit pyramidu tak, aby součet spodních pater byl výsledkem patra nad nimi.



Klára H.

Rozdíly

Přichází Velikonoce a velikonoční králíček se tak moc změnil, až nám z toho jdou oči kolem. Pomůžeš nám králíčka zkompletovat a najít všech 10 rozdílů?



Jan H.

Hádej, hádej hádači

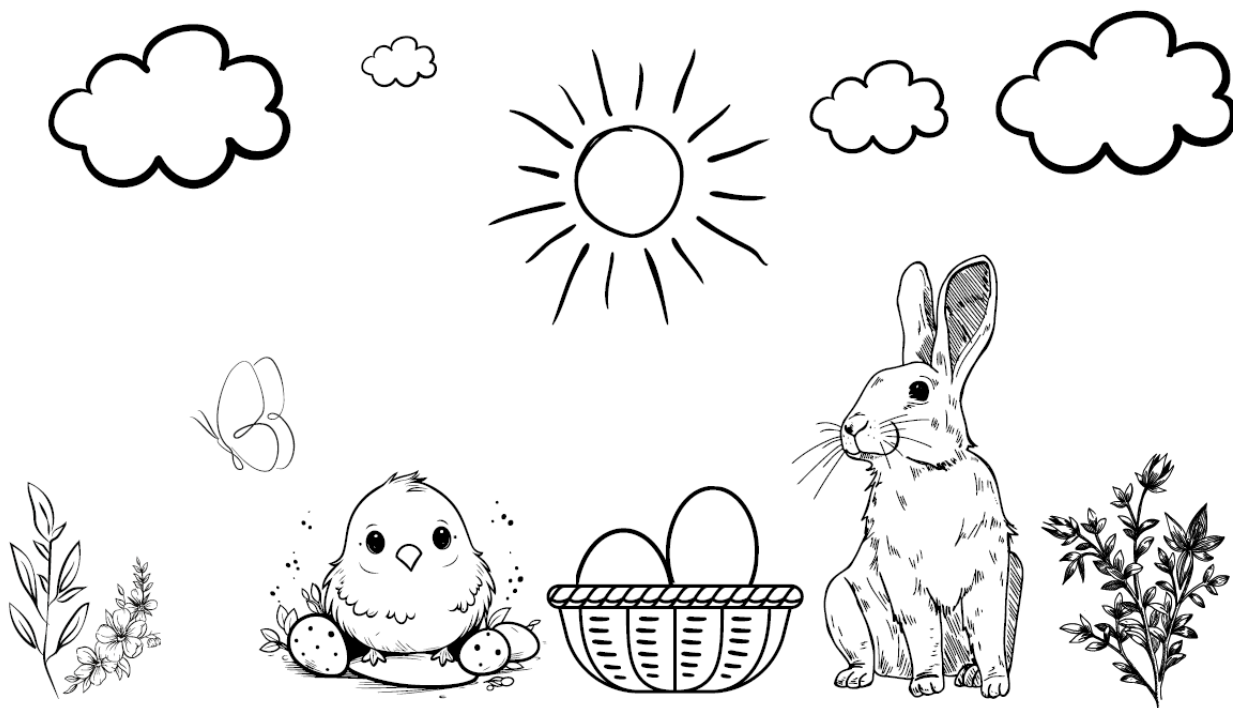
Znáš odpovědi na všechny následující otázky? Jestli ano, tak jsi opravdu bystrý. Pokud si u něčeho nejsi jistý, na konci najdeš nápovědu. Šťastné pátrání po správných odpovědích.

1. Ke kterému státu patří ostrov, kde byl uvězněn Napoleon Bonaparte?
2. Víte, kdy byl položen základní kámen Karlova mostu? (rok, den, čas)
3. Kdo založil Karlovu univerzitu v Praze?
4. Jaký hrad je největší v Evropě?

Kryšpín P.

Vymaluj si jaro

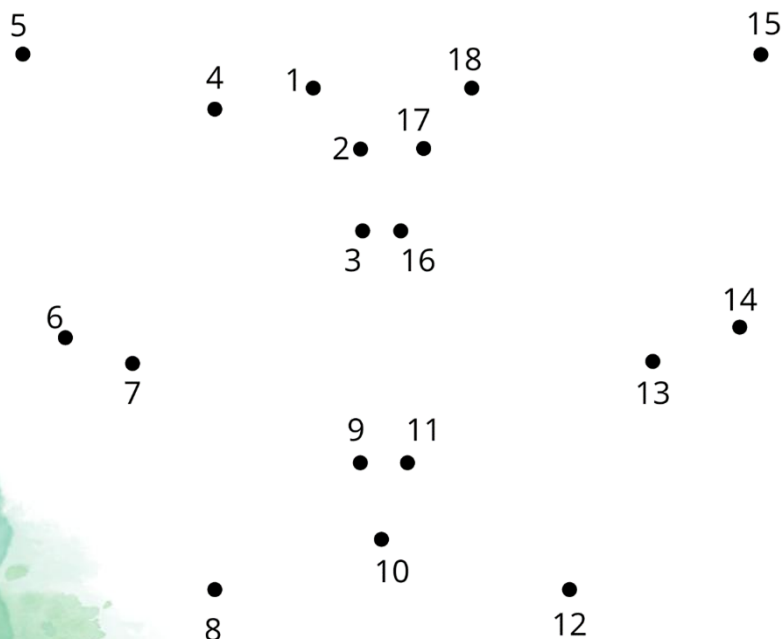
Velikonoční zajíček nám schoval všechny barvy. Vykouzlíme společně trochu jara? Vezmi si pastelky a uvidíš, jak vše rozkveté.



Lucie H. a Eliška K.

Spojovačka

Když spojíš všechna čísla popořádku, vznikne ti zvíře. Už víš, jaké zvířátko na tebe ve spojovačce čeká?



Klára H.

Nejlepší mazanec

Stále hledáte recept na mazanec a nemůžete najít ten pravý? Věříme, že dle našeho ozkoušeného receptu se Vám zaručeně povede.

Co budete potřebovat:

350 g hladké mouky
150 ml mléka
85 g rozpuštěného vlažného másla
70 g cukru krupice
30 g rozinek
45 g plátkovaných mandlí
20 g čerstvého droždí
3 žloutky
1 vanilkový cukr
1 lžička citronové kůry
1 vejce na potření
sůl



Postup:

1. Do mísy dejte mouku, cukr, vanilkový cukr a špetku soli. Promíchejte a ve středu vytvořte důlek. Přidejte asi polovinu mléka a rozdrobte droždí. Rozmíchejte a zapracujte část mouky, abyste vytvořili řídké těstíčko. Zakryjte a nechte kvásek kynout – asi 15 až 20 minut.
2. Ke kvásku a mouce přidejte zbylé mléko. Přidejte i žloutky, rozpuštěné máslo a citronovou kůru. Vypracujte těsto, přidejte rozinky a ještě chvíli těsto hněťte, aby bylo hladké a odlepovalo se od stěn.
3. Těsto nechte 60 minut odpočívat na teplém místě. Vykynuté těsto vyklopte na pracovní desku a stočte do pěkného kulatého bochníčku. Dejte na pečicí papír na plech, zakryjte a nechte kynout zhruba 90 minut. Nespěchejte na něj a klidně přidejte čas navíc. Troubu rozehejte na 160 °C. Po vykynutí mazanec potřete vejcem a posypte mandlemi. Pečte cca 45 min.

Eliška S. a Marie G.

Klára Kopřivíková: „Děti mají nejradši sladká jídla.“

Víte, co vše je potřeba splnit, aby Vám paní kuchařky mohly naservírovat oběd? V tomto rozhovoru s vedoucí jídelny Klárou Kopřivíkovou se dozvíte, jak celé vaření funguje a co obnáší práce ve školní jídelně.

Jak vybíráte obědy?

Musíme plnit tzv. spotřební koš, proto tedy jednou za měsíc dáváme do nabídky luštěniny a ryby a jednou za týden uvaříme těstoviny a rýži.

Jaká jsou nejoblíbenější jídla učitelů a dětí?

No, tak paní učitelky mají rády, když je třeba nějaký steak - kus masa, pečené brambory nebo zeleninové saláty a těstovinové saláty. Děti asi mají nejradši sladká jídla, omáčky s těstovinami nebo když je maso na kosti a nemusí ho krájet. Nejméně oblíbené jsou luštěniny, to je asi jasné.

Proč má naše škola na výběr ze dvou jídel?

Kdysi byla dokonce na výběr tři jídla, to na trojce byl většinou nějaký salát. Teď ale máme malý výdej, proto jsou jen dvě, tak je to skoro všude. Navíc nemáme tolik lidí a místa, aby mohla být jídla tři.

Kolik kuchařů a kuchařek je potřeba k tomu, abyste zvládli včas uvařit jídla? Jak mají kuchaři rozdělenou práci?

Je nás tu patnáct, z toho je dvanáct lidí na kuchyni a u toho jsou čtyři kuchařky a osm pomocných kuchařek. Paní kuchařky vaří a pomocné kuchařky připravují zeleninu, myjí nádobí, všechny kotle a pánve. Paní kuchařky poté vydávají jídlo dětem a učitelům.

Kolik dětí si za den zapomene kartičku nebo čip?

To teď právě řešíme, protože to je každodenní problém. Někdy kolem 90 dětí a někdy 60 dětí, což je velké množství.

V kolik začínáte vařit? Jak vypadá konec vašeho pracovního dne, když všichni dojí?

Já chodím na šestou, paní kuchařky chodí v půl sedmé a začíná se vařit. Někdy je lehké jídlo, tak je to hned, někdy se dovaří už v 11, když začíná výdej. Když je hovězí maso, vaří se déle. Jakmile vydáme oběd poslední třídy, musí se všechno umýt, výdejna, nádobí. Potom můžeme jít domů.

Jaká je náplň vaší práce?

Já v kanceláři vyřizuji e-maily, co mi chodí. Rodiče v nich třeba odhlašují obědy. Poté objednávám zboží, vymýšlíme jídelníček a takové další nezbytné provozní věci.

Plánujete nějaké nové jídlo, které tu ještě nebylo?

Ted' nedávno byly poprvé karbanátky, do kterých jsme přidaly i červenou řepu, další nové recepty hledáme.

Kolik knedlíků je potřeba na to, když máme třeba guláš?

Když jsou houskové knedlíky, zaděláváme z 50 kg mouky. Děláme to v 5 kotlích, přesný počet nevím, ale jejich hodně. Pokud je třeba 900 obědů č. 1, tak je třeba potřeba 52 kg mouky.

Když někdo ztratí klíče, je to velký problém, nebo mu prostě dáte nový?

Když někdo něco ztratí, tak mu říkáme, ať se je snaží najít. Pokud je nenajde, v jídelně si může náhradní koupit za 135 Kč anebo ISIC u paní hospodářky.



Jarní prázdniny 2024

Milí čtenáři, jarní prázdniny utekly jako voda, jak už to tak bývá. Zeptali jsme se žáků naší školy, jak jarní prázdniny trávili a co všechno zažili. Udělali jsme drobnou anketu a ptali jsme se žáků 4., 5., 6. tříd a několika učitelů. Co myslíte, inspirujete se pro příští prázdniny a strávíte je jako naši čtvrtáci, pátáci a šestáci? A co učitelé, chtěli byste trávit prázdniny také jako oni?

Vojta P.: Prázdniny jsem trávil u babičky a u dědy, ale také doma. Počasí bylo převážně špatné, ale vysvitlo i sluníčko. Moc jsem si to užil, měl jsem klid od svých otravných kamarádů.

Fanda J.: Byl jsem doma, u babičky a na chalupě. Prázdniny jsem si užil. Největším zážitkem pro mě bylo ale to, že jsem šel s kámošem do kina.

Míra M.: Byl jsem na horách s hasiči od Cholutic. Prázdniny jsem si velice užil, největší zážitky jsou ale ze svahu. Mám rád hory, ale i moře, je tam zase o něco větší teplo a mohu sledovat ryby ve vodě.

Kryštof Š.: Jel jsem do Itálie a měli jsme azurové počasí. Stejně jako Teo bych tomu dal 10 z 10.

Teo B.: My jsme jeli do Chorvatska. A bylo to celkově na 10 z 10. Kdybych měl na výběr, tak si znovu určitě vyberu raději moře než hory.

Mája S.: My jsme byli v Egyptě, přesněji v Sahl Hasheesh. Jelikož byla zima, tak i v Egyptě bylo o něco chladněji. Jeli jsme do tepla, protože nikdo z nás neumí lyžovat. A alespoň jsme se dozvěděli, jak probíhala mumifikace, viděli pyramidy a Sfingu.

Klára K.: Byli jsme v Itálii na lyžích, svítlo slunce, bylo hodně sněhu, poslední den se ale zatáhlo a byla i mlha. Bylo to skvělé, všem bych to doporučovala, protože máte jistotu, že bude sníh a hezké počasí.

Max O.: Byl jsem na horách, hodně jsme lyžovali a chodili na procházky.

Paní učitelka Štěpánová: Na začátku jarních prázdnin jsem s dcerou vyrazila na karneval do Benátek. Moc jsme se těšily. Cesta autobusem utekla velmi rychle a hned zrána jsme vpluly mezi tu nádhru. Lidé v krásných maskách chodili po městě, nechali se fotit a byli vždy milí a ochotní. Vřele doporučuji. A protože Benátky se nachází v Itálii, musely jsme ochutnat pizzu, zmrzlinu i kávu. Vážně - jedno velké MŇAM.

Pan učitel Tichý: Poctivě jsem trénoval na blížící se závěr sezóny. Play-off bývá vždy náročné, proto byla potřeba makat.

Paní učitelka Kalinová: Převážně jsem čas trávila v Praze, ale protože bylo škaredě, tak jsem chodila na lekce jógy. Vyjela jsem také na Šumavu, na tři dny, kde jsme s kamarádkou nasávaly čerstvý vzduch a obešly snad všechny cukrárny a restaurace.

Paní učitelka Kožárová: O jarních prázdninách jsem objevovala krásy Fuerventury, jednoho z nejsušších kanárských ostrovů, o to více mě překvapil. Byly tam zlaté, černé pláže a dokonce i popcornová pláž. Je to nádherná krajina bohatá na kontrasty a různé barvy, které najdete každým vystoupaným metrem. Užívala jsem si nejkrásnější výhledy z vrcholků hor, volně žijící kozy, africké veverky a divoké oslíky.

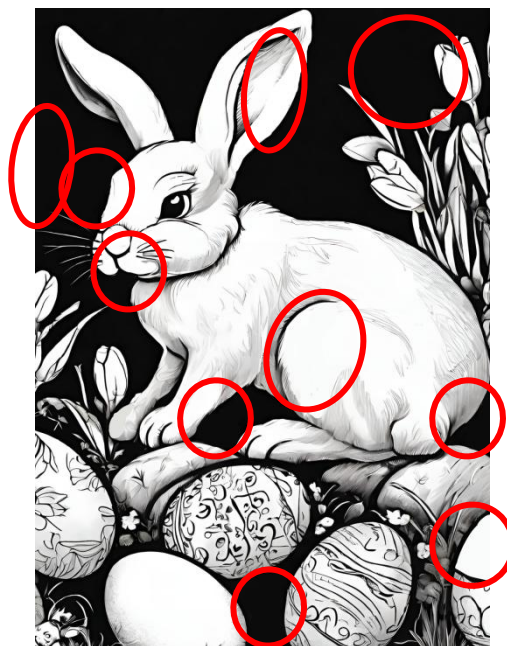
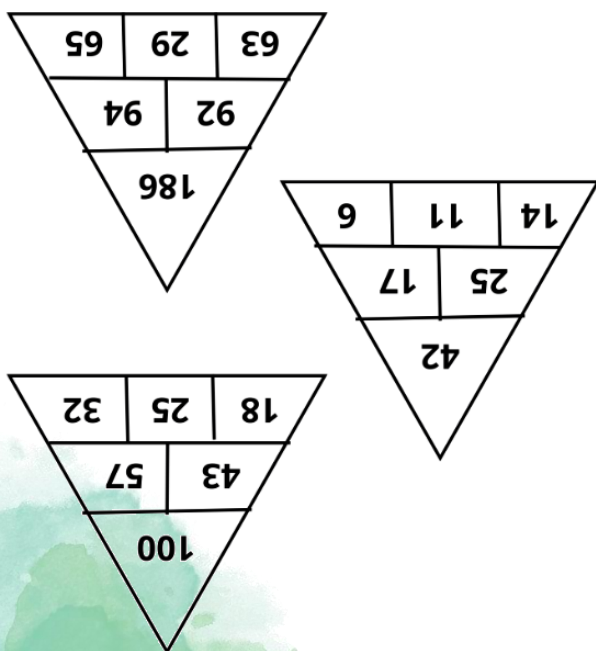




Kryšpín P., Jan H., Klára H., Filip D.

Řešení

1. Isola d'Elba je ostrov v Itálii.
2. 9. 7. 1357 v 5:31.
3. Karlovu univerzitu v Praze založil Karel IV.
4. Největší hrad v Evropě je v České republice, a to Pražský hrad.



Reprezentační ples

Každý rok se koná Reprezenční ples ZŠ Campanus. Letos se odehrál 6. března od 18 hodin v pražském Kongresovém centru. Účastnili se ho tradičně prvňáčci, kteří si připravili vystoupení pro rodiče a zahájili tím ples. Poté už byla veškerá pozornost věnována právě pomalu se loučícím devátákům.



Jak probíhaly přípravy prvňáčků a jak se vystoupení povedlo, na to nám odpověděla paní učitelka Čapková. *„Nacvičování se dětem dařilo skvěle, pilně cvičili každý den a myslím, že je to bavilo. Trénovali jsme to opravdu asi dva měsíce. Na plese se to dětem povedlo více, než jsem si představovala, byla jsem před vystoupením snad více nervózní než samy děti. Myslím, že atmosféru tomu dodaly i naše kostýmy, děti byly ustrojené do pohádkových postav ze Shreka.“*

A jaký byl ples pro naše nejmenší? Na to odpovídali Alex, Robin a Nina. *„Ples se mi moc líbil, hlavně naše vystoupení a to, jak na mě rodiče potom mávali,“* svěřila se Nina. *„Já jsem se nejdříve bál, ale potom se nám to velmi podařilo a moc se mi líbilo naše tancování,“* dodal Robin. *„Mně se to také moc líbilo, ale bál jsem se, dokonce mi u tancování upadl z kostýmu lva ocásek, ale nikdo se mi za to naštěstí nesmál,“* uzavřel Alex.

Brzy končící devátáci taktéž trénovali velmi poctivě a dlouho. Tentokrát se k odpovídání dostali devátáci Evča a Honza. *„Ples byl skvělý, hrozně jsem si to užila. Byla spousta srandy, jak naše půlnoční vystoupení, tak i tanec s učiteli. Líbila se mi i představení ostatních tříd. Samozřejmě i drobné obavy byly, aby se něco nezvrtlo,“* sdělila nám Evča. *„Já jsem si ples určitě moc užil, ani jsem se nebál, protože jsme nacvičovali celkem dlouho. Byla to zábava a povedlo se i půlnoční překvapení,“* řekl Honza.

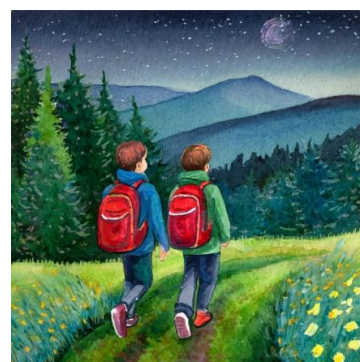
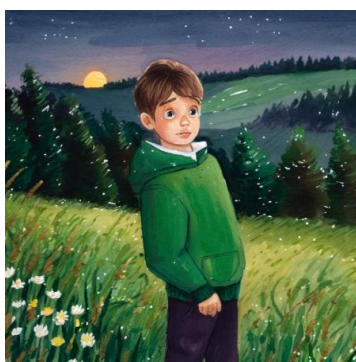
Adam a Kuba



„Kubo, nechceš jít do lesa?“ zeptal se Adam. „Jo, to je dobrý nápad! Jen si něco vezmeme do batohů,“ odpověděl Kuba. „Tak já si vezmu vodu a pomeranč, chceš taky?“ řekl Adam. Kuba odpověděl: „Jo, jasně.“



Šli do lesa a tam našli krásnou louku. Tak si sedli a vytáhli si svačinu. Když se najedli, lehli si na trávu uprostřed louky. A v ten moment spali.



Když se Kuba probudil, byla už tma. V tom momentě Kuba zaslechl něco za sebou, a když se otočil, tak nic neviděl, šel okamžitě probudit Adama. Když Adam vstal, rozhlédl se a říká: „Kudy jsme přišli?“ „Já nevím,“ odpověděl Kuba. Tak se vydali po vyšlapané cestě.



Redakce:

Kryšpín Pochobradský, Eliška Schaffnerová, Barbora Haladová, Adéla Ďurišová, Dang Ngoc Anh Thu, Klára Haladová, Lucie Horká, Samanta Hrnčířová, Eliška Kalabisová, Marie Gondeková, Jan Hanzlík, Filip Myšička, Filip Drábek, Tomáš Lerner, Nicol Nováková

Šéfredaktor: Vojtěch Mañas

Paní učitelky: Ivana Štěpánová, Alena Zapletalová

Korektura: Hana Jánová

